

Aceasta este a treia parte a unei povești.
 Citiți-o și apoi... Creați-o!

BERBECII

„O să mă răzbun, o să mă răzbun!” repetă Polifem,
 pierdut în peștera pe care nu o mai vede.

Cu brațele întinse, își recapătă încet echilibrul. Se freacă
 de țarcul berbecilor. Ezită, schimbă direcția, face câțiva
 pași înainte. În cele din urmă, găsește ieșirea și
 îndepărtează piatra care bloca intrarea. Aerul răcoros al
 nopții îi alină durerea. Suflă, geme, se plânge, apoi,
 epuizat, se așează pe prag, blocând trecerea cu picioarele
 sale masive.

Vrea să-i pedepsească pe acești greci, să-i măcelărească
 pe toți, să-i devoreze! Numai la asta se gândește. Pentru
 a face acest lucru, trebuie să-i prindă, pentru că, cu
 siguranță, vor încerca să scape.

Are dreptate. Odiseu caută o cale de fugă și găsește una,
 pentru că regelui celor o mie de șiretlicuri nu-i lipsesc
 niciodată ideile.

Le face semn tovarășilor săi să-l urmeze, în tăcere.
 Ciclopul nu-i poate vedea, dar îi poate auzi. Prudența
 este esențială!

*Notează cele mai importante informații din
 text!*

*Notele tale pot fi
 Mindmap
 Tabel
 Desene etc.*

**Aceasta este a treia parte a unei povești.
Citește-o și apoi... Creează-o!**

Odiseu se apropie de berbeci, animale frumoase cu lână groasă. Îi mângâie pentru a-i liniști. Apoi îi leagă împreună, câte trei, cu trestie pe care o găsește pe jos. Apoi leagă unul dintre oamenii săi sub burta berbecului din mijloc, astfel încât berbecii din stânga și din dreapta să-l ascundă complet. Dar este asta suficient? Odiseu speră că degetele cercetătoare ale ciclopului nu-i vor găsi.

Face același lucru cu toți tovarășii săi.

În cele din urmă, pentru a se salva, se strecoară sub cel mai mare berbec. Îl apucă de lână groasă cu ambele mâini și rămâne acolo, suspendat.

Acum trebuie să aștepte în liniște ca turma să plece la pășune.

În zori, animalele se agită și behăie energic. Vor să plece. Polifem își dă seama atunci că o nouă zi răsare. Mai mult, simte căldura primelor raze de soare pe pielea sa, un soare pe care nu-l va mai vedea niciodată. Ce trist este să fii orb!

Își împinge turma afară din peșteră, pipăind spatele animalelor pe parcurs, pentru a se asigura că prizonierii săi nu profită de ocazie pentru a evada.

Dar nu îi observă pe greci, atât de bine ascunși. Este însă surprins că cel mai mare dintre berbeci este ultimul care pleacă.

Notează cele mai importante informații din text!

*Notele tale pot fi
Mindmap
Tabel
Desene etc.*

**Aceasta este a treia parte a unei povești.
Citește-o și apoi... Creează-o!**

„Leneșule, de ce te târăști azi dimineață?”, îl ceartă el.
 „De obicei pleci primul...”

Ah! Înțeleg, și tu ești supărat pe omulețul acela. Asta e?
 Nu-ți face griji, nimeni nu va fi pedepsit. El va muri,
 crede-mă, el și toți tovarășii lui.”

Odiseu se cutremură când aude asta. Strânge și mai tare
 lâna groasă. Își ține respirația. După o ultimă lovitură,
 Polifem îl lasă pe berbec și pe cel mai mare dușman al
 său să treacă.

*Notează cele mai importante informații din
text!*

*Notele tale pot fi
 Mindmap
 Tabel
 Desene etc.*

